

2016. AASTA TALVISE VÖISTLUSHOOAJA KOKKUVÕTE VAATLUSKOHTUNIKE ARUANNETE JA JUHTIVKOHTUNIKE TÄHELEPANEKUTE PÕHJAL

Võistlusbaasid

Talvine võistluskoormus jagunes traditsiooniliselt Lasnamäe Kergejõustikuhalli, Tartu Ülikooli Spordihalli ja Võru Spordikeskuse Kergejõustikuhalli vahel. Võistluspaigad olid kõikjal väga hästi ette valmistatud. Vajalik inventar ja võistlusvahendid on kõigis hallides olemas.

Tallinna rahvusvahelise mitmevõistluse tarbeks laenati kuulid ja katseaja kellad Kadrioru staadionilt. Traditsiooniliseks murekohaks on võistlusmääruste nõuetele mittevastavad, välimuselt ja käsitemisvõtelt koomilised, teivashüppetellingud TÜ Spordihallis.

Ka tekitavad muret üha süvenevad piki- ja põikiraod TÜ Spordihalli jooksuradadel.

Juhendid ja ajakavad

Hooaja eel tekitasid suurimat poleemikat Eesti karikavõistluste formaadi muutmine ja C-klassi meistrivõistluste kavvavõtmine. Mõlemat uuendust võib pidada õnnestunuks. Noorte ja täiskasvanute talviste karikavõistluste ühendamine klubidevahelise punktiarvestuseta pingevabaks ürituseks tõi kaasa rohkelt Eesti- ja isiklikke rekordeid. C-klassi meistrivõistlused Võrus andsid paljudele, juba aastaid tubliult treeninud noortele, võimaluse „päris“ võistlusel kaasa lüüa.

Juhendite rakendamisel ja tõlgendamisel probleeme ei esinenud. Ajakavad toimisid hästi ja võistluste käigus tuli teha vaid minimaalseid korrektiive.

Eesti talvistel karikavõistlustel muudeti teatejooksude algusaegu ja toimumise järjekorda, ootamaks neidude teivashüppe lõppu. TV 10 olümpiastardi III finaaleetil viibis poiste kaugushüppe viimase grupi algus seoses teivashüppe venimisega.

Võistluste kohtunikekogud

Kõigil võistlustel oli kohtunikke vähemalt piisavalt. Kuna meie kohtunike koosseis pidevalt nooreneb, on keerulisem kohtunikekogude komplekteerimine nendel, mitut vanuseklassi hõlmavatel võistlustel, kus tublid noorkohtunikud ise võistlevad. Samas tuleb tõdeda, et noorema põlvkonna kohtunikud on suurema osa vanem- ja juhtivkohtunike tööst eakamalt generatsioonilt edukalt üle võtnud. Selle protsessi toetamiseks kaasatakse parimaid noorkohtunikke ka võistlustel, mis ei toimu nende kodukohas. Juhtiv- ja erioskustega kohtunike ning võistluste sekretariaadi komplekteerimine mittekohalikest kohtunikest on end aastatega õigustanud. Ühelt poolt tagab see erioskustega kohtunikele vajaliku võistluspraktika, teisalt aitab ühtlustada kohtunikuteenistuste ja –brigaadide tööd, tagamaks võistlejatele ühesugused tingimused kõigil võistlustel.

Mis läks halvasti?

Ikka ja jälle ei saa distantsikohtunikud aru, et ajal, mil võistlejad stardiks valmistuvad, ei tohi tõkkeridade vahel liikuda. Tõkkeid kohendama minna võib alles siis, kui jooksjatele on antud korraldus pakud maha panna. Täiskasvanute meistrivõistlustel koperdas kohtunik just niimoodi ette hilisemale Eesti meistrile Keiso Pedriksile. Ainult ime läbi ei juhtunud suuremat õnnetust, kuigi võistleja lahkus sündmuskohalt tugevalt longates.

Tallinna võistlustel juhtus korduvalt, et lõpukohtunike vanem ei suutnud võistlejate finišeerimisjärjekorda määrata, eriti juhul, kui võistlejad oma rajalt kõrvale kaldusid.

Küsitavusi tekitab väga suur startide katkestamise arv, väga väikese vaelähetete hulgaga võrreldes. Ka on paus käskluse „valmis!“ ja stardipaugu vahel mõne arvamuse kohaselt liiga pikk.

TV 10 Olümpiastardi Tartu etapil ei tutvunud juhtivkohtunikud piisavalt teivashüppe latitõstmise korruga ega võtnud kuulda ka head nõu anda üritanud treenereid. Kokkuvõttes kerkis latt 20 cm asemel 10 cm kaupa ja võistlus kestis vähemalt tund aega plaanitud kauem.

Noorte meistrivõistlustel ei vaadanud jooksude peakohtunik ega ka käimiskohtunike vanem juhendist järele, kui pikad on ebapuhta käimisstiili eest ettenähtud trahvipeatused ja kehtestasid need omal äranägemisel poole lühematena.

Endiselt läbivad vaatlejaaruandeid märkused kohtunike kaootilise võistluspaikadesse mineku ja sealt äratuleku kohta.

Ainus negatiivne märkus Tallinna rahvusvahelise mitmevõistluse tehniliselt delegaadilt puudutab nimelt kohtunike lohakat istumisviisi võistluspaikades.

Mis läks paremini?

Eelmise lõigu lõpus toodule vaatamata, täheldatakse kohtunike käitumises ja rivikorras liikumise ka teatud paranemist.

Tänu Euroopa noorsoo meistrivõistlusteks EKJL poolt soetatud sinistele ja valgetele särkidele on kohtunike riietus nüüd enam-vähem ühtlane, mis võistluste üldmulje paranemisele väga palju kaasa aitab.

Võistlejad ja treenerid

Oluliselt on paranenud võistlejate distsipliin kogunemiskohta tulekul ja võistluspaika minekul. Haruharvaks on jäänud juhtumid, kui sportlasi tuleb enne võistluspaika minekut taga otsida.

Moeuendusena on noorteklasside võistlejatel tekkimas komme üritada Eesti meistrivõistlustel kanda teiste riikide võistlusvorme, mistõttu nii mõnigi noorsportlane tuli kogunemiskohast ümberriietumisele suunata. Juba üle kahe aasta keelavad võistlusmäärused võistluse ajal teibaga igasuguste soojendusharjutuste tegemise. Kahjuks on see paljudele võistlejatele ikka veel täielik üllatus.

Nimekirja treeneritest, kes võistluspaikadesse mineku keeldu enda suhtes endiselt kehtivaks ei pea, võib kopeerida eelmise hooaja kokkuvõttest. Eriti raske tundub piiri lubatu ja keelatu olevat pidada teivashüppes, kus võistluspaiga ja treenerite ala vahele ometi vähemalt 4 jooksurada jääb.

Protestid, apellatsioonid ja kahtlustused

Ametlikke proteste ja apellatsioone võistluste läbiviimise ja võistlustulemuste kohta ei esitatud. Võistlusjärgseid kahtlusi konkurendi treeneri poolt põhjustas kuulitõukaja käe teipimise lubatavus Eesti meistrivõistlustel. Ala peakohtuniku hinnangul oli teipimine lubatud ja võistlusmäärustele vastav. Võistlusjärgne kahtlus esitati ka ühe hüppetulemuse võimaliku valesimõõtmise kohta Eesti noorte meistrivõistlustel. Asja mitteametlikul uurimisel (ametlik protestiaeg oli ammu läbi) ei leidnud kahtlustus tõestatud kinnitust.

Eriskummaliselt negatiivne seik leidis aset Eesti meistrivõistlustel, kui Tartu treener Enn Sellik polnud rahul oma õpilase paigutamisega nõrgemasse jooksu. Kõnealune võistleja ei omanud antud distantsil käesolevast ja eelmisest hooajast ühtki tulemust, ka ei esitanud tema koduklubi ühtki soovi ega taotlust tugevamasse jooksu pääsemiseks. Alles peale seda, kui tema õpilane peale esimese jooksu võitmist kahe jooksu kokkuvõttes teiseks jäi, söimas Enn Sellik, muuhulgas ka ebatsensuurseid väljendeid kasutades, läbi jooksud koostanud EKJL-i vaatluskohtuniku ja väljendas oma raevu üle halli kostuvalt veel pikalt ja paljusõnaliselt.

Vaatlejate poolt esile tõstetud kohtunikud:

Valeri Holodnjakov (Võrumaa), Maarja Kalev (Tallinn), Kiur Kalme (Harjumaa), Valdur Kalme (Harjumaa), Hanna-Lisett Lubi (Tartumaa), Kristi Murula (Tallinn), Martin Paakspuu (Võrumaa).

Koostas Peeter Randaru.